

**RADA
EVROPSKÉ UNIE**

**Brusel 20. června 2008 (24.06)
(OR. en)**

11017/08

ASIM 51

PRŮVODNÍ POZNÁMKA

Odesílatel:	Jordi AYET PUIGARNAU, ředitel, za generální tajemnici Evropské komise
Datum přijetí:	20.června 2008
Příjemce:	Javier SOLANA, generální tajemník, vysoký představitel
Předmět:	Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů - Společná přistěhovalecká politika pro Evropu: zásady, opatření a nástroje

Delegace nalezou v příloze dokument Komise KOM(2008) 359 v konečném znění.

Příloha: KOM(2008) 359 v konečném znění

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 17.6.2008
KOM(2008) 3569 v konečném znění

**SDĚLENÍ KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU, RADĚ, EVROPSKÉMU
HOSPODÁŘSKÉMU A SOCIÁLNÍMU VÝBORU A VÝBORU REGIONŮ**

**Společná přistěhovalecká politika pro Evropu:
zásady, opatření a nástroje**

{SEK(2008) 2026}
{SEK(2008) 2027}

I. Úvod

Přistěhovalectví do EU je realitou. Přistěhovalectví, které se pro účely tohoto dokumentu vztahuje na státní příslušníky třetích zemí a nikoli na občany EU, představuje přibližně 3,8 % celkového počtu obyvatel EU¹. Od roku 2002 přijíždí do EU každoročně 1,5 až 2 milióny nových přistěhovalců. Ke dni 1. ledna 2006 mělo v EU bydliště 18,5 miliónů příslušníků třetích zemí.

Není žádný důvod k domněnce, že se imigrační toky budou snižovat.

Na základě svých humanitárních tradic musí Evropa i nadále prokazovat solidaritu s uprchlíky a osobami, jež potřebují ochranu. Hospodářské rozdíly mezi rozvinutými a rozvojovými zeměmi a regiony, globalizace, obchod, politické problémy a nestabilita v zemích původu, možnost najít práci v rozvinutých zemích jsou jedněmi z hlavních faktorů, které ovlivňují mezinárodní mobilitu osob.

V souvislosti se stárnutím obyvatelstva v Evropě **je potenciální příspěvek přistěhovalců k hospodářskému výkonu EU značný.** Evropané žijí déle, populačně silná generace se přibližuje důchodovému věku a porodnost je nízká. V roce 2007 bylo v EU v průměru přibližně 235 miliónů výdělečně činných obyvatel, tj. celkový počet zaměstnaných i nezaměstnaných osob.² Podle posledních odhadů počtu obyvatel³ klesne do roku 2060 počet obyvatel EU v produktivním věku o téměř 50 miliónů, i pokud bude čistý příliv přistěhovalců srovnatelný s historickými úrovněmi pokračovat, a přibližně o 110 miliónů, pokud pokračovat nebude. Takový vývoj představuje rizika, pokud jde o udržitelnost důchodového, zdravotního a sociálního systému, a vyžaduje zvýšené veřejné výdaje⁴.

Přistěhovalectví je skutečnost, kterou je třeba účinně řídit. V otevřené Evropě bez vnitřních hranic nemůže žádný členský stát zvládnout přistěhovalectví sám. Musíme se zabývat oblastí bez vnitřních hranic, která od 20. prosince 2007 zahrnuje 24 zemí a téměř 405 miliónů osob, a také společnou vízovou politikou. Ekonomiky EU jsou značně propojené, ačkoli stále přetrvávají četné rozdíly v hospodářských výkonech a na trzích práce. Navíc se EU stává stále důležitějším aktérem v celosvětovém měřítku a její společné vnější činnosti zasahují stále do nových oblastí, přičemž přistěhovalectví je jednou z nich. To vše znamená, že politiky a opatření členských států v této oblasti již neovlivňují pouze jejich vnitrostátní situaci, ale mohou mít vliv na ostatní členské státy a na EU jako celek.

EU pracuje na budování společné politiky od roku 1999, kdy byla kompetence v této oblasti poprvé jasně uznána Smlouvou o ES. Existuje mnoho společných nástrojů a politik, které se zabývají přistěhovalectvím, pokud jde o jeho vnitřní i vnější rozměr.

¹ Údaj 3,8 % označuje procentuální podíl obyvatel EU, kteří jsou státními příslušníky třetích zemí. Je třeba uvést, že mnozí z nich nejsou přistěhovalci, ale potomci přistěhovalců, kteří nepřijali občanství země svého bydliště.

² Statistika obyvatelstva a statistika sociálních podmínek Eurostatu.

³ Odhady počtu obyvatel Eurostatu EUROPOP2008, konvergenční scénář vývoje vycházející z roku 2008, konvergenční rok 2150.

⁴ Viz Výbor pro hospodářskou politiku a Evropská komise (GŘ ECFIN), (2006), „Dopad stárnutí na veřejné výdaje: výhledy pětadvacítiky členských států EU v oblasti důchodů, zdravotní péče, dlouhodobé péče, vzdělávání a dávek v nezaměstnanosti (2004–2050)“, European Economy, Special Reports 1/2006.

Tyto výsledky však nepostačují. Je potřebná společná politická vize, která staví na úspěších z minulosti a klade si za cíl vytvořit souvislejší a pružnější rámec pro budoucí opatření členských států a samotné EU. Přínosem EU bude, pokud poskytne Evropě potřebné nástroje a správný rámec pro dosažení soudržnosti tam, kde členské státy jednájí na základě svých kompetencí. Transparentnost a vzájemná důvěra jsou nyní nadměru nutné, aby se tato společná vize stala účinnou a přinesla výsledky

I když do jisté míry může přistěhovalectví přispět ke zmírnění problémů plynoucích ze stárnutí obyvatelstva, bude hrát zásadnější úlohu při řešení budoucího nedostatku pracovních sil a kvalifikací a při zvyšování potenciálu růstu a **prosperity** EU, čímž bude doplňovat pokračující strukturální reformy. Proto se přistěhovalectví stává důležitým faktorem pro rozvoj Lisabonské strategie EU pro růst a zaměstnanost, která stanoví, že vhodné řízení ekonomického přistěhovalectví je zásadním prvkem konkurenceschopnosti EU. Tuto skutečnost také uznala Evropská rada na svém jarním zasedání v roce 2008.

Vedle ekonomického potenciálu může přistěhovalectví také obohatit evropské společnosti, pokud jde o kulturní rozmanitost. **Kladný potenciál přistěhovalectví se však může projevit pouze, pokud je integrace do hostitelských společností úspěšná.** To vyžaduje přístup, který nezohledňuje pouze výhody pro hostitelskou společnost, ale také zájmy přistěhovalců. Evropa vítá a nadále bude vítat ty, kterým zde bylo uděleno právo k pobytu, ať již jde o ty, kteří se zde přistěhovali za prací, rodinné příslušníky, studenty nebo osoby, jež potřebují mezinárodní ochranu. V souvislosti s tímto problémem vyvstává celá řada otázek. I když je přístup na trh práce klíčovou cestou k integraci, aktuální údaje ukazují, že celková míra nezaměstnanosti u přistěhovalců zůstává často vyšší, než je tomu u státních příslušníků EU, ačkoli jsou v těchto údajích mezi jednotlivými členskými státy velké rozdíly. Navíc často jde o nejistou práci, pracují na pracovních místech nízké kvality nebo místech, na něž jsou překvalifikováni s tím výsledkem, že jejich kvalifikace není plně využita (tzv. „plýtvání mozky“). To vede k tomu, že jsou přistěhovalci nuceni k nehlášené práci, přičemž zejména ženy z řad přistěhovalců nepocházející ze zemí EU mají na trhu práce mimořádné potíže. Navíc jazykové znalosti přistěhovalců a výsledky v oblasti vzdělávání jejich dětí zůstávají často na neuspokojivé úrovni, což vzbuzuje obavy, pokud jde o jejich budoucí osobní a profesní vývoj.

V zájmu společného sdílení břemen a koordinace politiky jsou potřebné mechanismy založené na **solidaritě** mezi členskými státy a EU. To vyžaduje finanční prostředky na správu kontroly hranic, integrační politiku a jiné účely, což dopadá na veřejné finance vnitrostátních, regionálních a místních společenství. Zvládání přistěhovalectví také vyžaduje úzkou spolupráci s třetími zeměmi s cílem řešit situace v oboustranném zájmu, včetně problémů způsobených „odlivem mozků“ a politických reakcí, jako je např. cirkulační migrace.

Účinné řízení přistěhovalectví znamená také řešit různé záležitosti související s **bezpečností** našich společností a s **bezpečností** přistěhovalců samotných. To vyžaduje bojovat proti nedovolenému přistěhovalectví a trestné činnosti, která s ní souvisí, přičemž je nutné najít správnou rovnováhu mezi nedotknutelností jednotlivce a kolektivní bezpečností. Je třeba řešit nezákonné zaměstnávání, neboť přináší zneužívání a porušování základních práv a svobod. Také má negativní vliv na legální přistěhovalectví a nepříznivé důsledky, pokud jde o soudržnost a spravedlivou hospodářskou soutěž.

Tuto novou vizi dalšího vývoje **společné evropské přistěhovalecké politiky** Komise předložila ve svém sdělení ze dne 5. prosince 2007⁵. Evropská rada v prosinci 2007 uvedla, že vytvoření společné přistěhovalecké politiky, která by doplňovala politiky členských států, zůstává základní prioritou a vyzvala Komisi, aby v roce 2008 předložila návrhy. Společná přistěhovalecká politika je pro EU základní prioritou⁶, pokud chceme společně využívat její výhody a vyřešit problémy s ní spojené. Tato společná politika by se měla zaměřovat na koordinovaný a integrovaný přístup k přistěhovalectví jak na evropské, vnitrostátní, tak na regionální úrovni. To znamená vnímat různé rozměry tohoto jevu a zohledňovat přistěhovalectví v hlavních směrech politiky EU – **prosperitě, solidaritě a bezpečnosti**.

- Tato politika by se měla vyvíjet v **partnerství a solidaritě** mezi členskými státy a Komisí jako odpověď na výzvu Evropské rady k obnovení svého závazku v oblasti přistěhovalectví z prosince 2007.
- Měla by být vybudována na řadě politicky závazných **společných zásad**, které je třeba dohodnout na nejvyšší politické úrovni a poté realizovat prostřednictvím **konkrétních kroků**.
- Na provádění těchto opatření by měla navazovat konkrétní **společná metodika a dohlížecí systém**.
- Měla by vycházet z **všeobecných hodnot** lidské důstojnosti, svobody, rovnosti a solidarity, které EU hájí, včetně plného respektování Charty základních práv EU a Evropské úmluvy o lidských právech. Na základě svých humanitárních tradic bude Evropa i nadále prokazovat solidaritu s uprchlíky a osobami, jež potřebují ochranu⁷.

Širší **obnovená sociální agenda EU o přístupu, příležitostech a solidaritě**, kterou má Komise předložit do léta, podpoří integrovanou společnost otevřenou sociálnímu začlenění, ve které má příležitost každý. Zejména poskytne nové nástroje, které také přispějí k vytvoření nové společné přistěhovalecké politiky.

Toto sdělení bude přijato společně s plánem politiky pro azyl. Oba dokumenty se snaží doplnit prvky týkající se přistěhovalectví a azylu, které scházejí v haagském programu z roku 2004.

Příští rok na jaře má Komise v plánu předložit souhrnné sdělení s konkrétními návrhy týkající se toho, jak dále celkově postupovat s ohledem na nový pětiletý program v oblasti práva, svobody a bezpečnosti, který má být přijat v druhé polovině roku 2009.

⁵ KOM(2007) 780 v konečném znění

⁶ Ačkoli vytvoření této politiky musí jít ruku v ruce s postupným odstraňováním stávajících přechodných opatření, která stále omezují volný pohyb státních příslušníků některých členských států EU, toto sdělení se zabývá pouze záležitostmi, které souvisejí s přistěhovalectvím státních příslušníků třetích zemí a nezabývá se pohybem státních příslušníků EU v rámci EU nebo v rámci určitých regionů.

⁷ Toto hledisko bude dále rozvíjeno při vytváření druhé fáze společného evropského azylového systému. Viz „Plán politiky pro azyl: integrovaný přístup k ochraně v rámci EU“ předložený společně s tímto sdělením – KOM (2008) 360.

II. SPOLEČNÉ ZÁSADY, KTERÉ JSOU ZÁKLADEM BUDOUCÍHO VÝVOJE SPOLEČNÉ PŘÍSTĚHOVALECKÉ POLITIKY

V následujícím textu je uveden návrh **deseti společných zásad**, na kterých bude založena společná přistěhovalecká politika. Jsou rozděleny do třech skupin pod názvy: prosperita, bezpečnost a solidarita. Pod každou zásadou jsou na ilustraci budoucího způsobu provedení uvedeny příklady konkrétních opatření, která je nutno učinit buď na úrovni EU nebo případně na úrovni členského státu a kterými se má zásada provést v praxi.

PROSPERITA: příspěvek legálního přistěhovalectví k socioekonomickému rozvoji EU

Evropská rada na svém jarním zasedání v roce 2008 vyzvala Komisi, aby se zabývala rozměry „dopadu migrace státních příslušníků třetích zemí na zaměstnanost a sociální oblast“ v souvislosti se svými návrhy společné přistěhovalecké politiky⁸. Ekonomické přistěhovalectví do EU bude muset být v budoucnosti hodnoceno mimo jiné s ohledem na soulad mezi kvalifikací přistěhovalců a potřebami vnitrostátních trhů práce; podporování příležitostí k legálnímu přistěhovalectví by mělo z tohoto hodnocení vycházet. Vedle otevření cest pro přistěhovalectví pracovních sil by měla být dána šance a prostředky ostatním kategoriím přistěhovalců ke vstupu a legálnímu pobytu v EU, a to buď dočasně nebo nastálo. Bude podporována integrace legálních přistěhovalců. To vyžaduje jasný závazek jak ze strany hostitelských společností, tak samotných přistěhovalců.

1. Prosperita a přistěhovalectví: jasná pravidla a rovné podmínky

Společná přistěhovalecká politika by měla podporovat legální přistěhovalectví, které by se mělo řídit jasnými, transparentními a spravedlivými pravidly. Občanům třetích zemí by měly být poskytovány informace, které potřebují k pochopení požadavků a postupů pro legální vstup a pobyt v EU. Mělo by být zajištěno spravedlivé zacházení se státními příslušníky třetích zemí, kteří legálně pobývají na území členských států tak, aby se jejich právní postavení přiblížilo postavení státních příslušníků EU.

Aby byla tato zásada realizována, EU a její členské státy musí:

- Dále pokračovat ve stanovování jasných a transparentních pravidel pro vstup a pobyt státních příslušníků třetích zemí, včetně pravidel pro výkon zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti;
- Poskytovat informace potenciálním přistěhovalcům a žadatelům, včetně informací o jejich právech a o předpisech, které musí v případě legálního pobytu v EU dodržovat;
- Vysvětlit pravidla a nabídnout pomoc a podporu týkající se splnění požadavků na vstup a pobyt, a to jak v zemi původu, tak v zemi určení;
- Usilovat o vytvoření společné vízové politiky, která umožní pružné reakce na pohyb fyzických osob z dočasných služebních nebo vzdělávacích důvodů (např. osoby dočasně přeložené v rámci podniku, smluvní poskytovatelé služeb, nezávislí odborníci a obchodní návštěvy, studenti, výzkumní pracovníci, zástupci vlády nebo úředníci, personál mezinárodních nebo regionálních organizací.)

⁸ Závěry předsednictví, Brusel, 13.–14. března 2008, bod 14.

2. Prosperita a přistěhovalectví: soulad mezi kvalifikací a potřebami

Přistěhovalectví z ekonomických důvodů by v rámci Lisabonské strategie mělo reagovat na hodnocení vycházející ze společných potřeb trhu práce EU, které by se zabývalo kvalifikacemi na všech úrovních a ve všech odvětvích, s cílem podpořit znalostní ekonomiku v Evropě, hospodářský růst a splnit požadavky trhu práce. K tomu by mělo dojít při plném respektování zásady upřednostňování pracovníků z členských států Společenství, práva členských států stanovit objemy přijímaných pracovníků a práv přistěhovalců a aktivním zapojením sociálních partnerů a regionálních a místních samospráv.

Aby byla tato zásada realizována, EU a její členské státy musí:

- Jak požadovala Evropská rada na jaře 2008, provést souhrnné vyhodnocení budoucích kvalifikačních požadavků v Evropě až do roku 2020, v němž zohlední dopady technologických změn a stárnutí obyvatel, imigračních toků a změn v globální dělbě práce. Také budou pravidelně hodnoceny aktuální a střednědobé potřeby trhu práce na úrovni všech kvalifikací a odvětví v členských státech;
- Začít vytvářet vnitrostátní „přistěhovalecké profily“⁹, které poskytnou jednotný pohled na situaci v přistěhovalectví v rámci každého členského státu v danou chvíli, zejména pokud jde o podíl na vnitrostátním trhu práce a skladbu kvalifikací, kterými imigrační toky (jak aktuální, tak potenciální) disponují. Na podporu tohoto zajistit dostupnost konsistentních, komplexních a srovnatelných údajů o přistěhovalectví, včetně informací o zásobách a tocích jak na úrovni EU, tak na vnitrostátní úrovni;
- Zvyšovat dostupnost a účinnost politik a nástrojů pro sladování poptávky a nabídky na trhu práce, včetně vzdělávání a odborné přípravy pro pracovníky ze třetích zemí, aby se kvalifikace přistěhovalců přizpůsobily vlastnostem vnitrostátních trhů práce, a zlepšovat podporu vhodných mechanismů uznávání odborných kvalifikací získaných mimo EU a poskytování informací a odborné přípravy v zemích původu;
- Provést analýzu aktuální situace a budoucích trendů, pokud jde o podnikání přistěhovalců, a stávajících právních předpisů a provozních překážek, se kterými se mohou setkat přistěhovalci, kteří chtějí začít podnikat v EU. Na základě tohoto hodnocení navrhnout opatření, jak podpořit podnikání přistěhovalců;
- Investovat více do opatření, jejichž cílem je poskytnout zaměstnání nezaměstnaným a ekonomicky neaktivním státním příslušníkům třetích zemí, kteří již legálně pobývají v členských státech EU (např. odborná příprava zdravotních sester a ostatního zdravotnického personálu), se zaměřením na ženy;

⁹ „Přistěhovalecké profily“ propojí strukturovaným způsobem všechny potřebné informace k tomu, aby byl podpořen přístup založený na prokázaných faktech pro řízení přistěhovalectví. Ústřední stránkou těchto profilů budou potřeby trhů práce. Vedle shromažďování informací o aktuální situaci na trhu práce, míře nezaměstnanosti, nabídce a poptávce na trhu práce, si budou tyto profily klást také za cíl označit potenciální chybějící kvalifikace v rámci jednotlivých odvětví a povolání. Vytvoření přistěhovaleckých profilů umožní EU a jejím členským státům zavést programy pro sladování poptávky a nabídky na trhu jak v rámci EU tak s třetími zeměmi. Přistěhovalecké profily budou rovněž shromažďovat informace o kvalifikacích, které jsou dostupné v rámci nadnárodních společenství, o složení migračních toků (také pokud jde o pohlaví a věk) a příchozích a odchozích finančních tocích spojených s migrací, včetně remitencí migrujících osob.

- Stanovit opatření, která mohou nabídnout skutečnou alternativu k nezákonnému zaměstnání, nebo vytvořit pobídky pro legální zaměstnání.

3. Prosperita a přistěhovalectví: integrace je klíčem k úspěšnému přistěhovalectví

Integrace legálních přistěhovalců by se měla zlepšit zvýšeným úsilím ze strany hostitelských členských států a za přispění samotných přistěhovalců („dvousměrný proces“) v souladu se společnými základními zásadami integrace, které byly přijaty v roce 2004. Přistěhovalci by měli získat příležitost k účasti a k rozvinutí svého úplného potenciálu. Evropské společnosti by měly zlepšit svou schopnost řídit rozmanitost související s přistěhovalectvím a podporovat sociální soudržnost.

Aby byla tato zásada realizována, EU a její členské státy musí:

- Dále posilovat přístup směřující k zavedení rovných příležitostí Rámce EU pro integraci EU, včetně účasti občanů, začlenění na trhu práce, sociální integrace, nediskriminace, rovných příležitostí, opatření v oblasti vzdělávání a mládeže, dialogu mezi kulturami a řízení rozmanitosti;
- Rozvíjet vzájemné učení a výměnu osvědčených postupů k posílení schopnosti hostitelských zemí zvládat jejich rostoucí rozmanitost, včetně opatření s cílem řešit vzdělávací problémy, kterým čelí žáci z řad přistěhovalců. Vytvořit společné ukazatele a vhodné statistické kapacity, které mají členské státy používat ke zhodnocení výsledků přistěhovalecké politiky;
- Podporovat vytvoření zvláštních integračních programy pro nově příchozí přistěhovalce; včetně usnadnění osvojení si jazykových znalostí a zdůrazňování praktických interkulturních dovedností, které jsou potřebné pro účinnou adaptaci a oddanost základním evropským hodnotám; to lze i dále zkoumat stanovením základních práv a povinností pro nově příchozí přistěhovalce v rámci zvláštních vnitrostátních postupů (např. integrační programy, výslovné závazky k integraci, uvítací programy, vnitrostátní plány pro občanství a začlenění, úvodní nebo orientační kurzy s občanským zaměřením);
- Podporovat řízení rozmanitosti na pracovišti a dát k dispozici příležitosti k postupu také legálně pobývajícím a pracujícím státním příslušníkům třetích zemí. Úsilí v oblasti politiky by si mělo klást za cíl zajistit postup na sociálním žebříčku pro všechny pracovníky v EU, zaručovat základní sociální práva a podporovat normy práce na dobré úrovni a sociální soudržnost. V této souvislosti by se měla věnovat řádná pozornost účasti žen z řad přistěhovalců na trhu práce a přistěhovalcům, kteří jsou vzdáleni trhu práce;
- Zajistit nediskriminační a účinný přístup legálních přistěhovalců k zdravotní péči a sociální ochraně a účinné použití zákonů EU, které budou zajišťovat státním příslušníkům třetích zemí stejné zacházení jako státním příslušníkům EU, pokud jde o koordinaci systémů sociálního zabezpečení v rámci EU¹⁰. Dále by EU a členské státy měly podporovat

¹⁰ V roce 2003 Evropský parlament a Rada přijaly nařízení (ES) č. 859/2003 (Úř. věst. L 124, 20.5.2003), kterým se působnost nařízení (EHS) č. 1408/71 rozšiřuje na státní příslušníky, kteří 1) legálně pobývají v EU a 2) se nacházejí v přeshraniční situaci. V červenci 2007 Komise přijala návrh, kterým se rozšiřuje působnost nařízení č. 883/04, které nahradí nařízení (EHS) č. 1408/71, na státní příslušníky třetích zemí, kteří 1) legálně pobývají v EU a 2) se nacházejí v přeshraniční situaci – KOM (2007)439.

transparentnost v předpisech, které se používají pro nárok na důchod v případě přistěhovalců, kteří se chtějí vrátit do své země původu;

- Prozkoumat rozsáhlejší účast na společenském životě na místní, vnitrostátní a evropské úrovni, která by odrážela četné a vyvíjející se identity evropských společností;
- Prozkoumat vazby mezi novými typy přistěhovalců, jako je např. cirkulační migrace, a integraci;
- Zhodnotit provádění směrnice Rady 2003/86/ES o právu na sloučení rodiny a potřebu její změny;
- Dále poskytovat útočiště uprchlíkům a osobám, jež potřebují ochranu, a dále rozvíjet tuto humanitární tradici při vytváření druhé fáze Společného evropského azylového systému¹¹.

SOLIDARITA: koordinace mezi členskými státy a spolupráce s třetími zeměmi

Společná přistěhovalecká politika musí být založena na solidaritě mezi členskými státy, která je zakotvena ve Smlouvě o ES. Solidarita a odpovědnost jsou zásadní v oblasti, kde mezi sebou sdílejí kompetence Evropská společenství s členskými státy. Provádění společné politiky může být úspěšné pouze tehdy, pokud je založeno na společném úsilí. I když mají členské státy rozdílný historický, hospodářský a demografický původ, který určuje jejich vnitrostátní přistěhovaleckou politiku, mají tyto prvky určitě dopad i za hranice států a proto žádný členský stát nemůže účinně řídit ani řešit všechny stránky přistěhovalců sám, a tudíž budou mít rozhodnutí pravděpodobně dopad na potřebu koordinace s ostatními členskými státy. Sdílení finančního břemena je další konkrétním vyjádřením solidarity. Řízení migrace má totiž dopad i na veřejné finance. Finanční prostředky EU mohou být používány na realizaci společných zásad a také by měly být případně sloučeny vnitrostátní zdroje s cílem zajistit účinnost. Další rozměr solidarity byl přidán prostřednictvím „Globálního přístupu k migraci“: s cílem dosáhnout lepšího řízení migračních toků v zájmu všech zúčastněných stran, včetně diaspor a skupin přistěhovalců, je nutné, aby byly země původu a tranzitu zapojeny do aktivit EU a otázky migrace se staly součástí dialogu EU s třetími zeměmi a její politiky rozvojové spolupráce.

4. Solidarita a přistěhovalci: transparentnost, důvěra a spolupráce

Společná přistěhovalecká politika by měla vycházet z politické a operativní solidarity, vzájemné důvěry, transparentnosti, sdílené odpovědnosti a společného úsilí Evropské unie a jejích členských států na vysoké úrovni.

Aby byla tato zásada realizována, EU a její členské státy musí:

- Posilovat sdílení informací a společné jednání v rámci EU s cílem vyměňovat si osvědčené postupy, zvyšovat vzájemnou důvěru a přijímat koordinované přístupy k otázkám společného zájmu s ohledem na rozdíly v tradicích a situacích přistěhovalců;

¹¹ Viz „Plán politiky pro azyl: integrovaný přístup k ochraně v celé EU“ předložený společně s tímto sdělením – KOM (2008) 360.

- Zřídit a/nebo zlepšit fungování nezbytných mechanismů pro sledování dopadu vnitrostátních opatření v oblasti přistěhovalectví za hranice států v rámci EU s cílem překonat nejednotnost a zlepšovat koordinaci na úrovni EU;
- Vytvořit interoperabilní systémy a zvyšovat sdílení technických prostředků (mechanismy a týmy vzájemné podpory) a přitom strategicky využívat finanční a lidské zdroje k účinnějšímu řízení přistěhovalectví;
- Zlepšovat vnitřní a vnější komunikaci týkající se přistěhovaleckých politik EU, jejich cílích a strategiích, aby mohla Unie promlouvat jednotně.

5. **Solidarita a přistěhovalectví: účinné a soudržné využívání dostupných prostředků**

Potřebná solidarita, aby mohly společné přistěhovalecké politiky dosáhnout svých strategických cílů, by měla obsahovat silnou finanční složku, která zohledňuje zvláštní situaci na vnějších hranicích některých členských států a specifické problémy s migrací, kterým čelí.

Aby byla tato zásada realizována, EU a její členské státy musí:

- V souladu se zásadou řádného finančního řízení zajistit strategické využití obecného programu Solidarita a řízení migračních toků (2007-2013) jako mechanismu sdílení břemen, který má doplňovat vnitrostátní rozpočtové zdroje členských států;
- Prozkoumat úplný potenciál řady mechanismů, které existují ve čtyřech nástrojích obecného programu, které by posílily kapacity členských států s cílem provádět účinné politiky a zároveň reagovaly na naléhavé potřeby nebo konkrétní situace, jako např. situace, kdy dojde k masivnímu přílivu uprchlíků;
- Provádět u každého nástroje programu stálý přezkum rozdělovacího klíče pro přidělování zdrojů členských států a přizpůsobovat ho v případě nutnosti tak, aby odrážel zvyšující se požadavky a nový vývoj;
- Zlepšovat koordinaci činností, které jsou financovány prostřednictvím Společenství a vnitrostátních zdrojů, s ohledem na zvyšující se transparentnost, soudržnost a účinnost, aby se zamezilo překrývání a splnily se cíle přistěhovalecké politiky a také ostatních souvisejících oblastí politik.

6. **Solidarita a přistěhovalectví: partnerství s třetími zeměmi**

Účinné řízení migračních toků vyžaduje opravdové partnerství a spolupráci s třetími zeměmi. Otázky migrace by se měly plně začlenit do politiky rozvojové spolupráce a ostatních vnějších politik Unie. EU by měla úzce spolupracovat s partnerskými zeměmi na příležitostech k legální mobilitě, na kapacitách pro řízení migrace, stanovení faktorů podněcujících k migraci, ochraně základních práv, boji s nelegálními migračními toky a na využívání možností, aby migrace fungovala ve prospěch rozvoje.

Aby byla tato zásada realizována, EU a její členské státy musí:

- Podporovat třetí země při vytváření vnitrostátního právního rámce a zřizování imigračního a azylového systému při plném respektování příslušných mezinárodních úmluv;
- Posilovat spolupráci, podporu a budování kapacit v partnerských zemích s cílem vytvořit politiky pro dobře řízené přistěhovalectví a zároveň označit faktory podněcující k migraci a podporovat vytvoření účinných adaptačních opatření; zmírňovat odliv příslušníků inteligence zejména v oblastech odborné přípravy, nábory pracovních sil, návratu, důstojné práce, norem etického nábory pracovních sil a zhodnocením trendů na jejich vlastním vnitrostátním trhu práce, dodržovat normy důstojné práce, vytvořit vzdělávací systémy a systémy odborné přípravy v souladu s potřebami trhů práce, realizovat rozvojový potenciál remitend, a to zejména zlepšováním statistik, snižováním transakčních nákladů a podporou rozvoje finančního odvětví;
- Zajistit, aby všechny nástroje politiky, které byly vytvořeny v minulých letech v rámci „Globálního přístupu k migraci“, byly využívány soudržně a strategicky, a to včetně migračních profilů třetích zemí a platform pro spolupráci;
- Pro kandidátské a potenciální kandidátské země, pro které již byly vytvořeny mechanismy spolupráce s EU, používat v případě potřeby nové politické nástroje na posílení stávající spolupráce;
- Úzce spolupracovat s africkými partnery s cílem společně provést proces z Rabatu z roku 2006 týkající se migrace a rozvoje a partnerství mezi EU a Afrikou v oblasti migrace, mobility a zaměstnanosti, které bylo dohodnuto v Lisabonu v prosinci 2007;
- Dále využívat naše politické a odvětvové dialogy s evropskými sousedními zeměmi a se zeměmi Latinské Ameriky, Karibiku a Asie, jejichž cílem je prohloubit vzájemné porozumění problémů spojených s migrací a posílit stávající spolupráci;
- Společně s členskými státy, které o to mají zájem, se dohodnout na partnerství pro mobilitu, vytvořit podmínky pro řídicí mechanismy pro přistěhovalectví pracovních sil s dlouhodobými strategickými partnery a spolupráci v otázkách návratových opatření;
- Spolupracovat se zeměmi původu plně v souladu se zásadou sdílené odpovědnosti s cílem zvýšit povědomí o potřebě, že je potřeba odradit jejich občany od nelegálního vstupu a pobytu na území EU;
- Poskytovat skutečné možnosti pro cirkulační migraci stanovením nebo posílením právních a operativních opatření, která poskytnou legálním přistěhovalcům právo na přednostní přístup k dalšímu legálnímu pobytu v EU;
- Začlenit do dohod o přidružení, které mezi sebou uzavírají EU, její členské státy a třetí země, ustanovení o koordinaci sociálního zabezpečení. Vedle zásady rovného zacházení by tato ustanovení mohla zahrnovat převoditelnost získaných sociálních práv, zejména převodu práv na důchod.
- Zajistit, aby byly dány k dispozici příslušné zdroje v rámci všech příslušných vnitrostátních finančních nástrojů a nástrojů Společenství, a aby byly tyto zdroje účinně

využívány při provádění „Globálního přístupu k migraci“ ve všech svých rozměrech při současném respektování financování, které již bylo dohodnuto na úrovni Společenství.

BEZPEČNOST: účinný boj proti nedovolenému přistěhovalectví

Omezování nedovoleného přistěhovalectví a předcházení jemu ve všech jeho rozměrech je zásadní pro důvěryhodnost a přijetí politik v oblasti legálního přistěhovalectví ze strany veřejnosti. Řízení přístupu na území EU musí být posíleno, aby byla podpořena skutečně integrovaná správa hranic, zajištěn snadný přístup osobám cestujícím v dobré víře a osobám, jež potřebují ochranu, a Evropa zůstala otevřena světu. I přesto, že je nehlášená práce a nezákonné zaměstnání jevem, který se týká mnoha občanů EU, mohou působit jako faktory, které nedovolené přistěhovalectví podněcují, a je nutné se jimi proto zabývat. Bojovat aktivně proti převaděčství a se všemi stránkami obchodu s lidmi je klíčovou prioritou EU a jejich členských států. Udržitelná a účinná návratová politika – založená na jasných, transparentních a spravedlivých pravidlech – by měla podporovat členské státy, které musí vracet státní příslušníky třetích zemí, kteří nesplňují, nebo přestali splňovat, podmínky pro pobyt v EU. Rozsáhlá masová legalizace postavení přistěhovalců nacházejících se v nezákonné situaci, aniž by se činily rozdíly, není trvalým a účinným nástrojem pro řízení migrace a neměla by se využívat. Všechny tyto politiky a opatření plně respektují důstojnost, základní práva a svobody dotyčných osob.

7. Bezpečnost a přistěhovalectví: vízová politika, která slouží zájmům Evropy a jejím partnerům

Společná vízová politika by měla usnadňovat vstup návštěvníkům v dobré víře a zvyšovat bezpečnost. Kde je to vhodné, měly by se používat nové technologie, které by umožňovaly rozlišené kontroly žadatelů o víza vycházející z rizik při rozsáhlém sdílení informací mezi členskými státy, přičemž by se měly plně respektovat zákony o ochraně osobních údajů a soukromí.

Aby byla tato zásada realizována, EU a její členské státy musí:

- Zavést integrovaný čtyřstupňový systém, aby byly kontroly prováděny systematicky v každé fázi, kdy přistěhovalci cestují do Unie (na konzulátech, při příjezdu, na území státu a při odjezdu);
- Nahradit současná vnitrostátní schengenská víza jednotnými evropskými schengenskými vízy, která umožní rovné zacházení pro všechny žadatele o víza a plně harmonizované použití kritérií bezpečnostních kontrol;
- Vydávat víza na společných konzulárních střediscích zastupujících několik členských států nebo všechny členské státy, což umožní úspory z rozsahu i snadný přístup pro žadatele o víza ze všech třetích zemí;
- Prozkoumat možnost zřízení systému, který by vyžadoval od státních příslušníků třetích zemí, aby získali elektronické povolení k cestě před odjezdem na území EU;
- Prozkoumat další příležitosti, jak usnadnit vydávání víz a zlepšit koordinaci vízových postupů, také pokud jde o dlouhodobější víza.

8. Bezpečnost a přistěhovalectví: integrovaná správa hranic

Měla by být chráněna integrita schengenského prostoru bez kontroly osob na vnitřních hranicích. Mělo by být posílena integrovaná správa vnějších hranic a měly by být vytvořeny politiky v oblasti hraničních kontrol v souladu s politikami v oblasti celních kontrol a zabránění ostatním hrozbám souvisejícím s bezpečností a ochranou.

Aby byla tato zásada realizována, EU a její členské státy musí:

- Posílit pole působnosti Evropské agentury pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie (FRONTEX), včetně rozšíření její kapacity týkající se operativního řízení a její pravomoci, pokud jde o zahájení operací, jejichž součástí jsou kontroly hranic v oblastech, které jsou označeny jako vysoce rizikové a které jsou vystaveny mimořádnému migračnímu tlaku;
- Vytvořit integrovaný přístup, který by posílil využití nových technologií, včetně stávajících a plánovaných nástrojů informačních technologií, a přejít k integraci jednotlivých funkcí různých systémů, které tvoří součást celkové architektury informačních systémů; zajistit využití plného potenciálu 7. rámcového programu pro výzkum;
- Dále pracovat na budování konceptu evropského systému ostrahy hranic (EUROSUR) zlepšováním koordinace v rámci členských států, mezi členskými státy a mezi prostředky, které členské státy používaly a prováděly za účelem příslušných politik souvisejících s ostrahou a zachováním vnitřní bezpečnosti;
- Vytvořit koordinovaný, strategický přístup ke spolupráci s třetími zeměmi na evropské úrovni s cílenou podporou vytvoření udržitelné, účinné schopnosti spravovat hranice v klíčových partnerských zemích tranzitu a původu, přičemž významnou úlohu má hrát FRONTEX, který má v těchto zemích provádět misi hraničních kontrol;
- Dále podporovat budování nejnovější, jednotné, interoperabilní kapacity členských států pro hraniční kontroly formou rozšířených prostředků z evropské finanční solidarity a rozvíjet nové mechanismy pro účinné, operativní sdílení břemen na podporu členských států, které čelí v současnosti nebo které budou čelit v budoucnosti, opakujícím se a hromadným příjezdům nelegálních přistěhovalců kombinováním evropských zdrojů a sloučením vnitrostátních zdrojů;
- Prohlubovat spolupráci mezi orgány členských států za účelem zavedení systému jednoho správního místa na hranicích země, kde každý cestující zpravidla podstupuje jednu kontrolu ze strany jednoho orgánu.

9. Bezpečnost a přistěhovalectví: bojovat aktivně proti nedovolenému přistěhovalectví a nulová tolerance k obchodu s lidmi

EU a její členské státy by měly vytvořit soudržnou politiku boje s nedovoleným přistěhovalectvím a obchodem s lidmi. S nehlášenou prací a nezákonným zaměstnáváním¹² ve svých mnoha formách by se mohlo účinně bojovat prostřednictvím preventivních opatření, prosazováním práva a postihy. Měla by být posílena ochrana a podpora obětí obchodu s lidmi.

Aby byla tato zásada realizována, EU a její členské státy musí:

- Poskytnout příslušné finanční a lidské zdroje pro prošetřování případů převaděčství a obchodu s lidmi a zvýšit počet a kvalitu kontrol, zejména formou kontrol na pracovištích;
- Aktivně zapojit do boje proti nehlášené práci a nezákonnému zaměstnávání i zástupce pracovníků a zaměstnavatelů;
- Vytvořit nástroje na analýzu rizik a prohlubovat spolupráci a křížové kontroly prováděné různými orgány s cílem zvýšit počet odhalených případů nehlášené práce vykonávané jak legálně, tak nelegálně pobývajících státními příslušníky třetích zemí;
- Usnadňovat výměnu osvědčených postupů, systematictější hodnocení politik a lepší kvantifikace nehlášené práce a nezákonného zaměstnání;
- Posílit využívání biometricky jako důležitého nástroje pro boj proti nedovolenému přistěhovalectví a obchodu s lidmi;
- Zajistit, aby nelegálně pobývajícím státní příslušníci třetích zemí měli přístup ke službám, které jsou důležité, aby jim byla zaručena základní lidská práva (např. vzdělávání dětí, základní zdravotní péče);
- Chránit a poskytovat pomoc obětem obchodu s lidmi, a to zejména s ženami a dětmi, zhodnocením a přezkoumáním stávajícího společného režimu; dále vytvářet právní a operativní možnosti, které by obětem usnadnily zotavení se a opětovnou integraci do hostitelské nebo jejich vlastní společnosti, včetně konkrétně cílených programů;
- Posilovat stávající právní rámec týkající se boje s usnadňováním nelegálního vstupu a pobytu a se sexuálním vykořisťováním dětí a materiálů týkajících se pohlavního zneužívání dětí, aby byly zohledněny nově se vyskytující formy trestného činu;
- Dále pokročit v aktivitách EU na regionální a mezinárodní úrovni s cílem zajistit, aby mezinárodní nástroje použitelné v oblasti převaděčství a obchodu s lidmi byly účinně provedeny prostřednictvím soudržnější, průběžnější a účinnější spolupráce.

10. Bezpečnost a přistěhovalectví: účinné a udržitelné návratové politiky

Účinná návratová opatření jsou nepostradatelnou složkou politiky EU v oblasti nedovoleného přistěhovalectví. Mělo by se zabránit tomu, aby se rozsáhle

¹² Nehlášenou prací a nezákonným zaměstnáním státních příslušníků EU by se měly také zabývat členské státy. Pokud jde o tento problém v EU, tento dokument se jím nezabývá.

legalizovalo postavení nezákonně pobývajících osob, aniž by se činily rozdíly, a přitom nechat otevřenou možnost legalizovat postavení jednotlivců na základě spravedlivých a transparentních kritérií.

Aby byla tato zásada realizována, EU a její členské státy musí:

- Dát návratové politice opravdu evropský rozměr zajištěním úplného vzájemného uznávání rozhodnutí o návratu;
- Prohlubovat praktickou spolupráci mezi členskými státy při provádění návratových opatření a posilovat úlohu agentury FRONTEX s ohledem na společné letecké návratové operace;
- Sledovat provádění a uplatňování směrnice o společných normách a postupech v členských státech při vracení nelegálně pobývajících státních příslušníků třetích zemí (jakmile vstoupí v platnost);
- Navrhnout opatření ke snadnějšímu odhalení navrátilců bez dokumentů a zabránění krádežím identity;
- Učinit opatření, aby bylo zajištěno, že všechny třetí země budou plnit povinnost akceptovat zpětné převzetí svých vlastních státních příslušníků;
- Zhodnotit všechny stávající readmisní dohody s cílem usnadnit jejich praktické provádění a vzít si ponaučení pro jednání o budoucích dohodách;
- Vytvořit společný postup týkající se legalizace postavení, včetně minimálních požadavků na včasné sdílení informací;
- Zvážit možnost zavést evropský průkaz, který by usnadnil návrat migrantům bez dokumentů.

III. ZÁVĚRY: SPRÁVA PŘISTĚHOVALECTVÍ

Evropská rada se vyzývá, aby potvrdila společné zásady, které jsou navrženy v tomto sdělení, na kterých bude postavena společná přistěhovalecká politika. Tyto zásady budou provedeny konkrétními opatřeními, jak je navrženo výše, a bude na ně navazovat nový mechanismus pro sledování a vyhodnocování, včetně pravidelného posuzování.

Společná přistěhovalecká politika bude probíhat v **partnerství a solidaritě** mezi členskými státy a orgány EU. Tento rámec by měl být dostatečně pružný, aby se přizpůsoboval změnám, zejména těm, které souvisejí s hospodářskou situací, vývojem na trhu a technologickým vývojem. Společná přistěhovalecká politika bude prováděna zejména prostřednictvím následujících opatření:

1. Koordinovaný a ucelený postup EU a jejích členských států:

- Společné zásady a konkrétní opatření v rámci společné přistěhovalecké politiky budou prováděny na evropské, vnitrostátní nebo případně regionální úrovni v **naprosté transparentnosti**;

- Aby byla zajištěna správná rovnováha mezi potřebami trhu práce, ekonomickými dopady, sociálními přínosy, cíli integračních politik a vnějších politik, bude nutná těsnější **koordinace mezi EU a vnitrostátní, regionální a místní úrovní**, zejména v oblastech statistiky a hospodářské, sociální a rozvojové politiky;
- **Otázky přistěhovalectví budou zohledňovány ve všech ostatních politikách**, které s ním mohou souviset (tzv. „mainstreaming“). Hospodářské, sociální a mezinárodní rozměry přistěhovalectví by měly být zohledněny ve všech souvisejících oblastech politiky, včetně rozvoje; obchodu; politiky soudržnosti, zaměstnanosti a sociální politiky, životního prostředí, výzkumu; vzdělávání, zdravotnictví, zemědělství a rybolovu, politiky bezpečnosti a zahraniční politiky a hospodářské a daňové politiky;
- Budou zřízeny a/nebo posíleny mechanismy, které by podporovaly včasnou **konzultaci příslušných zainteresovaných stran** v souvislosti s dalším rozvojem politik, včetně regionálních a místních samospráv, sociálních partnerů, akademických odborníků, mezinárodních organizací, sdružení přistěhovačů a občanské společnosti;
- Bude podporována výměna **osvědčených postupů**, vzájemné učení na všech úrovních a rozsáhlé a účinné šíření znalostí o nejúčinnějších přistěhovaleckých a integračních politikách.

2. **Společná metodika** pro EU a její členské státy, která by zajišťovala transparentnost, vzájemnou důvěru a soudržnost. Tato metodika sestává z následujících prvků:

- Společné zásady budou změněny na **společné cíle a ukazatele** EU a každý členský stát bude muset zajistit jejich provedení.
- Dohodnuté společné cíle a ukazatele budou zohledněny ve **vnitrostátních přistěhovaleckých profilech**, které budou vytvořeny ve spolupráci s každým členským státem, aby se zvýšilo povědomí o imigračních tocích. V těchto profilech bude uvedeno, jaká je situace na vnitrostátních trzích práce, budou obsahovat typy přistěhovalectví a pomohou posílit základní podklady pro přistěhovalecké politiky, které se účinně zabývají prioritními potřebami členských států. Budou v nich propojeny všechny důležité a potřebné informace a svým rozsahem budou pokrývat jak přistěhovačce, kteří se již na jejich území nacházejí, tak potenciální přistěhovačce. Tyto profily budou obsahovat kvalifikační skladbu populace přistěhovačů a potřeby na trzích práce v budoucnosti;
- Aby bylo možné kontrolovat, zhodnotit a sledovat vývoj opatření souvisejících s přistěhovalectvím, **budou členské státy každoročně podávat Komisi zprávu** o provádění společných cílů a o svých vnitrostátních přistěhovaleckých profilech.
- Zprávy členských států budou sloužit jako základ pro **roční komplexní zprávu Komise**, která bude zaslána i Evropskému parlamentu.

Na základě komplexní zprávy Komise **Evropská rada na svém každoročním jarním zasedání** provede **politické zhodnocení** situace a případně vydá doporučení.

PŘÍLOHA

SHRNUTÍ – DESET SPOLEČNÝCH ZÁSAD

(1) **Prosperita a přistěhovalectví: jasná pravidla a rovné podmínky**

Společná přistěhovalecká politika by měla podporovat legální přistěhovalectví, které by se mělo řídit jasnými, transparentními a spravedlivými pravidly. Občanům třetích zemí by měly být poskytovány informace, které potřebují k pochopení požadavků a postupů pro legální vstup a pobyt v EU. Mělo by být zajištěno spravedlivé zacházení se státními příslušníky třetích zemí, kteří legálně pobývají na území členských států tak, aby se jejich právní postavení přiblížilo postavení státních příslušníků EU.

(2) **Prosperita a přistěhovalectví: soulad mezi kvalifikací a potřebami**

Přistěhovalectví z ekonomických důvodů jako součástí Lisabonské strategie by mělo reagovat na hodnocení vycházející ze společných potřeb trhu práce EU, které by se zabývalo kvalifikacemi na všech úrovních a ve všech odvětvích, s cílem podpořit znalostní ekonomiku v Evropě, hospodářský růst a splnit požadavky trhu práce. K tomu by mělo dojít při plném respektování zásady upřednostňování pracovníků z členských států Společenství, práva členských států stanovit objemy přijímaných pracovníků a práv přistěhovalců a aktivním zapojením sociálních partnerů a regionálních a místních samospráv.

(3) **Prosperita a přistěhovalectví: integrace je klíčem k úspěšnému přistěhovalectví**

Integrace legálních přistěhovalců by se měla zlepšit zvýšeným úsilím ze strany hostitelských členských států a za přispění samotných přistěhovalců („dvousměrný proces“) v souladu se společnými základními zásadami integrace, které byly přijaty v roce 2004. Přistěhovalci by měli získat příležitost k účasti na společenském životě a k rozvinutí svého úplného potenciálu. Evropské společnosti by měly zlepšit svou schopnost řídit rozmanitost související s přistěhovalectvím a podporovat sociální soudržnost.

(4) **Solidarita a přistěhovalectví: transparentnost, důvěra a spolupráce**

Společná přistěhovalecká politika by měla vycházet z politické a operativní solidarity, vzájemné důvěry, transparentnosti, sdílené odpovědnosti a společného úsilí Evropské unie a jejích členských států na vysoké úrovni.

(5) **Solidarita a přistěhovalectví: účinné a soudržné využívání dostupných prostředků**

Solidarita, která je potřebná, aby mohly společné přistěhovalecké politiky dosáhnout svých strategických cílů, by měla zahrnovat **silnou finanční složku**, která zohledňuje zvláštní situaci na vnějších hranicích některých členských států a specifické problémy s migrací, kterým čelí.

(6) **Solidarita a přistěhovalectví: partnerství s třetími zeměmi**

Účinné řízení migračních toků vyžaduje **opravdové partnerství a spolupráci s třetími zeměmi**. Otázky migrace by se měly plně začlenit do politiky rozvojové spolupráce a ostatních vnějších politik Unie. EU by měla úzce spolupracovat s partnerskými zeměmi na příležitostech k legální mobilitě, na kapacitách pro řízení migrace, stanovení faktorů podněcujících k migraci, ochraně základních práv, boji s nelegálními migračními toky a na využívání možností, aby migrace fungovala ve prospěch rozvoje.

(7) **Bezpečnost a přistěhovalectví: vízová politika, která slouží zájmům Evropy**

Společná **vízová politika** by měla usnadňovat vstup návštěvníkům v dobré víře a zvyšovat bezpečnost. Kde je to vhodné, měly by se používat nové technologie, které by umožňovaly rozlišené kontroly žadatelů o víza vycházející z rizik při rozsáhlém sdílení informací mezi členskými státy, přičemž by se měly plně respektovat zákony o ochraně osobních údajů a soukromí.

(8) **Bezpečnost a přistěhovalectví: integrovaná správa hranic**

Měla by být chráněna integrita schengenského prostoru bez kontroly osob na vnitřních hranicích. Mělo by být posílena **integrovaná správa vnějších hranic** a měly by být vytvořeny politiky v oblasti hraničních kontrol v souladu s politikami v oblasti celních kontrol a zabránění ostatním hrozbám souvisejícím s bezpečností a ochranou.

(9) **Bezpečnost a přistěhovalectví: bojovat aktivně proti nedovolenému přistěhovalectví a nulová tolerance k obchodu s lidmi**

EU a její členské státy by měly vytvořit soudržnou politiku boje s **nedovoleným přistěhovalectvím a obchodem s lidmi**. S nehlášenou prací a **nezákonným zaměstnáváním** ve svých různých formách by se mohlo účinně bojovat prostřednictvím preventivních opatření, prosazováním práva a postihy. Měla by být posílena ochrana a podpora obětí obchodu s lidmi.

(10) **Bezpečnost a přistěhovalectví: účinné a udržitelné návratové politiky**

Účinná návratová opatření jsou nepostradatelnou složkou politiky EU v oblasti nedovoleného přistěhovalectví. Mělo by se zabránit tomu, aby se rozsáhle **legalizovalo** postavení nelegálně pobývajících osob, aniž by se činily rozdíly, a přitom nechat otevřenou možnost legalizovat postavení jednotlivců na základě spravedlivých a transparentních kritérií.